

Sygn. akt III Ca 2071/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędziowie SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. J.

z udziałem Gminy B., Ł. Ż., J. Ż. i (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o wydanie depozytu sądowego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt I Ns 1120/15

postanawia:

1. odrzucić apelację co do punktu 1 zaskarżonego postanowienia;
2. oddalić apelację w pozostałej części,
3. zasądzić od wnioskodawcy A. J. na rzecz uczestniczki postępowania Gminy B. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym,
4. zasądzić od wnioskodawcy solidarnie na rzecz uczestników postępowania Ł. Ż. i J. Ż. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym,
5. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 2071/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania (...) (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą B. (pkt 1); oddalił wniosek o wydanie depozytu sądowego (pkt 2); zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania Gminy B. 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 3); zasądził solidarnie od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania Ł. Ż. i J. Ż. 154 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 4). W uzasadnieniu wskazał, że Gmina B. złożyła do depozytu sądowego 1.816.715,37 zł, a postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z 23 października 2012 roku zastrzeżono, że wydanie tego depozytu nastąpi temu z uczestników postępowania, który wskazany zostanie

jako uprawniony do wypłaty tej kwoty na podstawie wspólnego, zgodnego oświadczenia złożonego przez uczestników, lub który wykaże na podstawie tytułu wykonawczego, że jest wierzycielem wierzytelności wynikającej z zawartej umowy 8 października 2009 roku. Sąd Rejonowy wskazał, że nie zostały spełnione warunki wydania depozytu przewidziane tym postanowieniem, ponieważ wnioskodawca nie wykazał na podstawie tytułu wykonawczego, na który się powoływał, że jest wierzycielem wierzytelności wynikającej z zawartej umowy numer (...) (...) (...) z 8 października 2009 roku. Klauzula wykonalności, na którą wnioskodawca się powoływał, została nadana jedynie w zakresie punktu zasądającego od Ł. Ż. i J. Ż. na rzecz A. J. zwrot kosztów procesu. Dlatego też wnioskodawca nie posiada orzeczenia warunkującego wydanie mu depozytu. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 510 § 2 k.p.c. (pkt 1), art. 693⁽⁽¹⁴⁾⁾ k.p.c. (pkt 2) oraz art. 520 § 3 k.p.c. (pkt 3 i 4).

Apelację od tego postanowienia złożył wnioskodawca zaskarżając je w całości i zarzucając mu: nierozpoznanie istoty sprawy, albowiem uzyskał on tytuł wykonawczy, z którego wynika, że ma prawo do kwoty z depozytu sądowego oraz nierozpoznanie przez sąd wcześniejszego wniosku o wydanie depozytu sądowego. Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i wydanie mu depozytu sądowego, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację uczestnicy postępowania J. Ż. i Ł. Ż. oraz (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wnieśli o oddalenie zażalenia w całości jako bezzasadnego i zasądzenie od wnioskodawcy na ich rzecz zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na apelację uczestniczka postępowania Gmina B. wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i zastosował prawidłową regulację prawną. Sąd Okręgowy w pełni akceptuje ustalenia faktyczne i dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną.

Niezasadne jest stanowisko apelującego, że dysponuje tytułem wykonawczym uprawniającym go do otrzymania kwoty złożonej do depozytu sądowego. W tym zakresie istotne jest postanowienie sądu zezwalające na złożenie do depozytu sądowego, albowiem sentencja postanowienia sądu zezwalającego dłużnikowi na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu może różnić się od treści wniosku tego dłużnika (por. I. Gil: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. E. Marszałkowskiej-Krześ, Wydawnictwo BECK z 2015 r., teza 2 do art. 693¹⁴ k.p.c.). Złożenie do depozytu jest możliwe dopiero po uzyskaniu zezwolenia sądu (art. 693² § 1 k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z 23 października 2012 roku wydane w sprawie sygn. akt III Ca 740/12 wyraźnie wskazano pod jakimi warunkami przedmiot depozytu może być wydany. Tymi warunkami są: wydanie tego przedmiotu temu

z uczestników postępowania, którzy wskazani zostaną jako uprawnieni do wypłaty tej kwoty na podstawie wspólnego, zgodnego oświadczenia złożonego przez uczestników; ewentualnie wykażą na podstawie tytułu wykonawczego, że są wierzycielami wierzytelności wynikającej z umowy 8 października 2009 roku.

Z przedłożonego przez wnioskodawcę tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 25 marca 2015 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I ACa 1044/14 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w zakresie kosztów postępowania – nie wynika, że jest on wierzycielem z umowy zawartej 8 października 2009 roku. Trzeba bowiem zauważyć, że toczące się postępowanie zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego zostało wszczęte z powództwa J. Ż. i Ł. Ż. o zapłatę przeciwko Gminie B. i A. J.. Powództwo ostatecznie oddalono, ale orzeczenie to nie stanowi tytułu wykonawczego w tym zakresie wykazującym, że wierzycielem wierzytelności wynikającej z umowy zawartej 8 października 2009 roku jest wnioskodawca. Podstawą oddalenia powództwa była jego przedwczesność, gdyż żądający zapłaty wynagrodzenia nie przedstawili dokumentów potwierdzających rozliczenie z ich podwykonawcami.

Wnioskodawca nie dysponował więc tytułem wykonawczym wskazującym, że jest wierzycielem, jak również zgodnym oświadczeniem uczestników w tym zakresie co do wydania depozytu sądowego.

Jednocześnie w rozpoznawanej sprawie został złożony przez wnioskodawcę jeden wniosek, dlatego zarzut nierozpoznania wcześniejszego wniosku jest niezrozumiały i niezasadny.

Niedopuszczalne jest zaskarżenie przez wnioskodawcę punktu 1 postanowienia Sądu Rejonowego, mocą którego wezwano do udziału w sprawie nowego uczestnika. Postanowienie w tej części zostało wydane na podstawie art. 510 § 2 k.p.c. i nie jest postanowieniem opisanym w normie art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., bo nie kończy postępowania w sprawie i nie dotyczy żadnych ze szczegółowo wymienionych w tym przepisie rozstrzygnięć. Dlatego też złożenie apelacji na to postanowienie (punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego) jest niedopuszczalne, bo ustawa nie przewiduje takiej możliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 stycznia 1974 roku, sygn. akt I CZ 179/73, OSNC 1974/11/198).

Dlatego też zarzuty apelacji są bezzasadne i nie doszło do naruszeń przepisów wskazanych w apelacji.

Mając powyższe, na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w punkcie 1 sentencji, a na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., apelację jako bezzasadną należało oddalić w pozostałej części.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 10 ust. 1 pkt 3 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) - w stosunku do Gminy B., a w oparciu o art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 11 ust. 1 pkt 3 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) - w stosunku do pozostałych uczestników postępowania, gdyż apelujący przegrał sprawę, a jego interesy są sprzeczne z interesami uczestników postępowania. Należy także zauważyć, że uczestnicy postępowania J. Ż. i Ł. Ż. występują jako wspólnicy spółki cywilnej, dlatego co do nich koszty zostały zasądzone solidarnie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Barbara Braziewicz